

i vor Haand, vi skulle modtage dem. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) siger, det er vor Skyld, at der ligger saa mange Penge i Statskassen, hvis de vare komne ud, saa kunde de have virket for Arbejderbefolkningen paa forskjellig Maade. Det er imidlertid ikke vor Skyld, at de Penge ere blevne liggende, det er Regjeringens Skyld og deres Skyld, der have støttet Regjeringen. For Nar tilbage har der i en Aarrække været indgivet Forslag om Nedsættelse i Toldafgifterne; men Regjeringen har stadig sagt: Vi ville bestandig have saa store Statsindtægter, vi ville ikke gaa til Nedsættelse i Skatterne, og denne vilde dog naturligvis formindste det Beløb, som er i Statskassen. Altsaa at de store Beløb ere i Statskassen, er ikke vor, men Regjeringens Skyld; de vilde have været bedre anvendte naar de vare blevne i Skatteydernes Lomme i Stedet for at ligge i Statskassen. Nu mener det ærede Medlem, at man ved Kjøbenhavns Befæstning, Forsvarsudgifter o. s. v. kan lette den trykkende Tid for Arbejderne og skaffe Brød til dem, som nu ere luskede ude. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl heri. De Penge, som væsentlig vilde medgaa dertil, vilde for en stor Del gaa til Krupp i Esjen, gaa ud af Landet, gaa til Expropriationsudgifter m. m., og den mindste Del vil komme vore egne Arbejdere til Gode. Der er dog maaske en mere fornuftig Maade, en mere produktiv Maade at bruge de Penge paa end at lægge dem i Fæstninger, om hvis Nytte der jo mellem de Sagkyndige er den allerstørste Tvivl. Naar det ærede Medlem fra Thisted henviste til hvorledes Benstre i sin Tid sluttede sine Forslag med Dagsordener for at antyde, at dette var et Udslag af den mest krasse Visnepolitik, saa vil jeg sige, at det var paa Grund af Ministeriets afgjorte Modstand mod disse Forslag. Minister Jonnesbech erklærede jo den Gang — det maa jo det ærede Medlem kunne huske — at Ministeriet stod længere fra disse Spørgsmaals Løsning, end det nogeninde havde staaet tidligere. Overfor saadanne Udtalelser var det, at man vedtog Dagsordenerne, men for øvrigt har man taget alle disse Forslag op igjen i 1874—75—76 og lod dem gaa til Landsktinget; men der ere de visnede. Naar vi se Forhandlingerne efter, vil det ses, at alle de Forslag, som ere fremkomne gennem det private Initiativ til Løsning af de forskjellige Spørgsmaal paa Lovgivningens Omraader, ere visnede under Regjeringens og Landsktingets Hænder, det maa vi fremhæve. Jeg skal fremdeles be-

mærke til det ærede Medlem, at naar han talte om Terminsmødet og nævnte Dr. Bloug, da er det rigtigt, han har taget Afstand, men han var den Æneste; den nuværende Indenrigsminister tog ikke Afstand, han var i god Forstaaelse med Proprietær Magen, som ikke maa forveksles med en anden Person, der ikke vil forveksles med ham. Det er at lægge Mærke til, at efter at der var givet stiltiende Tilslutning — med Undtagelse af Dr. Bloug — se vi nu, at hvad der blev besluttet er bragt til Udførelse; vel desavoueres denne Mand, han betegnes som en politisk Uædydelighed, hvad mon vel han tænker, naar han hører, hvad det ærede Medlem fra Thisted siger om ham? — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) talte om, hvorledes det vilde gaa, naar vi nu havde forkastet den provisoriske Finantslov; der vilde ske Udpanninger o. s. v., men til sidst vilde dog Folket komme til den Erkjendelse, at den Kamp, vi her føre mod Provisoriet, er ikke Andet end en Kamp mod Weirmøller. En saadan Udtalelse turde jeg ikke være kommen med. Den Kamp, vi føre her i Dag mod Provisoriet, er en Kamp mod den udøvende Myndighed. Det er en Kamp mod, at Ministeriet sætter Magten i Rættens Sted. Har nu det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds villet sigte Ministeriets Medlemmer for at være Weirmøller, da er det en grov Fornærmelse mod Ministeriet; jeg turde ikke have sagt det, jeg var da i Stand til at saae 3 Maanedes Extra foruden dem, der allerede ere tilfagte mig.

Svar: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) vilde vistnok have vundet almindeligt Bifald i den konservative Klub, om han havde holdt det lignende Foredrag der; jeg tror ikke, han vinder saa meget Bifald for det her. Han kom i sine Bemærkninger til at omtale Arbejderførerne. Hvis han derigjennem har sigtet til mig og min ærede Sidemand her, (B. Holm) vil jeg sige, at denne Betegnelse er noget forkert, vi ere i Virkeligheden ikke Arbejderførere. Arbejderne ere deres egne Førere. Vi ere Arbejdernes valgte Lidsmænd. Det er vel imidlertid kun væsentlig Formen, det dreier sig om, thi det ærede Medlem har ganske sikkert sigtet til os og nævnt os som Arbejderledere. Han sagde da, at vi vare Medskyldige i, at der behøves at gjøres saadanne Foranstaltninger, som der for nærværende Tid gjøres i Fernindustri-faget for at kunne føre en ordentlig Eksistens for at kunne leve. Han gif nærmest ud fra,